

СУЧАСНІ ПСИХОЛОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦЯ

Щербан Тетяна Дмитрівна – Гоблик Володимир Васильович

Мукачівський державний університет
pr@msu.edu.ua

MODERN PSYCHOLOGICAL TECHNOLOGIES OF SPECIALIST TRAINING

Shcherban Tatiana – Goblyk Volodymyr

Abstract

The discussion of theoretical and methodological problems of analysis of professional activity have been considered in there search, the structure of training, formation of professional thinking, difficulties of professional formation. Investigating the conditions of professional competence of specialists have been considered its components such as features and professional development of specialist professional skills, professional thinking, reflection and art of solving professional problems.

Keywords: psychological concept, training, professional activity, professional, psychological principles, professional tasks, professional thinking, professional assignment, reflection.

Постановка проблеми. Хоч би на якому етапі професійного та життєвого шляху не був будь-який спеціаліст, він ніколи не може вважати свою професійну концепцію остаточно завершеною. У цій принциповій відкритості, незавершеності відображена фундаментальна особливість розвитку особистості фахівця, формування його індивідуального досвіду, професійної самосвідомості та категоріальних структур професійного мислення. Підготовка сучасних кадрів потребує корекції цілей і задач освіти, засобів навчального процесу, рівня компетентності професорсько-викладацького складу [10, с. 32]. Ефективність формування професійних компетенцій спеціалістів багато в чому залежить від моделі організації освітнього процесу, який склався на факультетах у вузі. [10, с. 32].

Очевидно, що особливу роль у цьому процесі відіграє етап професійного становлення молодого спеціаліста, коли випускник вищого навчального закладу стає суб'єктом нової для нього діяльності. Таке «входження» випускника у професію супроводжується реконструкцією професійно-ціннісних орієнтацій особистості, виробленням необхідних умінь, навичок, способів діяльності, накопиченням власного досвіду практичної діяльності тощо. Цей напрям на сьогодні залишається найменш розробленим і науково прогнозованим. Практично відсутні обґрунтовані концепції, які б уможливили конструктивний, реалістичний підхід до розв'язання проблеми.

Під професійним самовихованням фахівця розуміють свідому роботу над удосконаленням своєї особистості як професіонала: адаптувати свої

індивідуально-неповторні особливості до вимог професійної діяльності, постійно підвищувати професійну компетентність і неперервно удосконалювати ідейно-моральні та інші соціальні якості своєї особистості [4, с. 85–87].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичний аналіз праць зарубіжних і вітчизняних психологів виявив, що успіх у професійній діяльності розглядається авторами крізь призму особистісних властивостей у процесі становлення професійної ідентичності (К. Муздибаєв, О.В. Луканов, З.С. Карпенко), міжособистісних стосунків (К. Бревін, Г.М. Андресва), ціннісних установок (Дж.М.Г. Вільямс, Д. Майерс), професійного самовизначення особистості (М.С. Пряжникова, М.І. Томчук І.О. Корнієнко). Про те, в жодному із із зазначених підходів питання досягнення успіху в ході професійного навчання в умовах ВНЗ, як предмет дослідження не порушувалося.

Мета дослідження. Аналіз також показує, що недосконалість існуючої програми підготовки фахівця полягає передусім у розмитості, невизначеності критеріїв еталона, на які орієнтуються вузи, інститути, готуючи фахівця. Наявність же розроблених професіографічних вимог до фахівців практично майже не справляє активного впливу на його становлення в процесі навчання. Один з перспективних напрямів перебудови професійної підготовки спеціаліста, на наше переконання, відкриває психологічна концепція вдосконалення підготовки фахівця. Мета представленого дослідження – викласти суть і головні принципи психологічної концепції підготовки фахівця високої кваліфікації.

Виклад основного матеріалу. У представленій концепції ми виходимо з того, що найважливішою цінністю фахівця, яка характеризує вершину досконалості суб'єкта як творчої особистості, є професіоналізм. За тим, якою є культура професіоналізму в усіх сферах життя суспільства, можна судити про те, на якому рівні цивілізованості та суспільно-економічного прогресу вона перебуває.

Було встановлено, що фундаментальними структурними утвореннями професіоналізму є: специфічність знань предмета діяльності і сформованість на цьому ґрунті методологія професійного мислення; достатній досвід діяльності та спілкування; творчий характер включення набутого досвіду в процес пошуку оптимальних варіантів виконання завдання; наявність чіткого орієнтувального образу стратегії і тактики виконання діяльності. На підставі виокремлених компонентів структури професіоналізм можна визначити як творчий синтез якісно своєрідних професійних знань і практичного досвіду особистості, що зумовлює вибір оптимальної стратегії і тактики діяльності й забезпечує високу ефективність її виконання.

Зростання наукового інтересу до успіху у професійній діяльності зумовлено потребою дослідження потенціалу людини. З'ясовано основні психологічні особливості атрибутів успіху в процесі професійного самовизначення.

що справжні причини труднощів лежать глибше: у необхідності пошуку для себе адекватної лінії поведінки у ролі фахівця, осмисленні сутності та смислу професійних явищ і фактів.

Без відповіді на останні принципи, методологічні за своєю суттю запитання молодий спеціаліст вимушений діяти методом спроб і помилок, інтуїтивно або ж по аналогії з діями інших колег. У результаті його професійні дії часто носять ситуативний характер, що, в свою чергу, нерідко призводить до того, що початківець починає оперувати у своїй практичній діяльності лише вузьким набором перевірених на власному досвіді професійних методів та навичок спілкування. Не випадково у професійному середовищі поширеною є думка, що спеціалісту достатньо добре знати свій предмет та добросовісно ставитися до роботи, і все буде гаразд без всякої психології.

Професійна діяльність – це процес розв'язання спеціалістом нескінченного ряду задач, задач професійних та задач спілкування. Професійні задачі, які має розв'язати спеціаліст у спілкуванні мають такі предмети: ситуація, проектування, реалізація, підсумок. Названі предмети набувають своїєї специфіки на кожному з етапів розв'язання професійної задачі:

1. Аналіз наявної ситуації. На цьому етапі спеціаліст має здійснювати діагностику тих «суб'єкт-об'єктивних» та «суб'єкт-суб'єктивних» стосунків, що склалися у конкретних умовах даної ситуації.
2. Проектування діяльності. Розробляється предметний зміст та форми діяльності з точки зору загальних професійних функцій. Так, підбираючи та конструюючи задачі, фахівець має передбачити, щоб вони були значущими та посильними для інших. Це вимагає від фахівця високого рівня практичного мислення. Центральним компонентом практичного мислення спеціаліста, в якому найбільш яскраво проявляється внутрішня єдність інтелектуальних, емоційних і вольових якостей особистості, є процес прийняття професійних рішень. Саме по тому, як спеціаліст готує, приймає і реалізує професійні рішення, можна судити про реальну силу його практичного мислення.

Категоріальні структури мислення дають змогу організовувати і осмислювати одержувану інформацію, тобто здійснювати категоризацію чуттєвих даних. Тому всі конкретні знання про оточуючу дійсність набувають для людини категоріального значення.

Категоріальний (поняттєвий) апарат професійного мислення є найбільш загальною основою, що регулює процес вироблення і прийняття спеціалістом практичних рішень. При цьому слід мати на увазі, що перенесення теоретичних знань у практику є не прямим, а включає ряд перехідних ланок, пов'язаних з трансформацією теоретичних знань, які інтегруються навколо певної практичної проблеми, яка має цілісний і багатограний характер, та їх перекладом на мову практичних дій спеціаліста.

Проблема полягає у тому, що теоретичні знання, одержані у вузі, побудовані відповідно до внутрішньої логіки окремих наукових дисциплін, відносяться предметами, цілями та завданнями останніх. Вони є результатом інтелектуального розв'язання науково-теоретичних проблем, і, як наслідок, мають узагальнений і абстрактний характер. Ці знання відображають сутність і закономірності відповідних явищ, процесів і відіграють роль загальних принципів, що спрямовують педагогічну діяльність, але їх практичне використання спеціалістом залежить від конкретних умов його роботи. З іншого боку, практична діяльність фахівця будується відповідно до своїх особливих і специфічних законів.

Так, проблеми, з якими зіштовхується молодий спеціаліст, носять багатосторонній, цілісний і комплексний характер. Для їх ефективного розв'язання спеціаліст має синтезувати (інтегрувати) знання, одержані при вивченні різноманітних теоретичних дисциплін, включити їх у категоріальний апарат професійного мислення. Іншими словами, професійні знання, засвоєні випускниками вузу відповідно до логіки даних наук, не стають прямо і безпосередньо «керівництвом до дії», а проходять складний процес трансформації, включення у категоріальний апарат професійного мислення фахівця.

3. Реалізація управлінських функцій. На цьому етапі спеціаліст прямо або опосередковано мотивує діяльність інших, розкриваючи теоретичну та практичну значимість знань. Основною умовою здійснення вищезазначених функцій є контакт і взаєморозуміння спеціаліста і колег (підлеглих).

4. Підсумковий аналіз результатів професійної роботи. Така оцінка має передусім мотивувати подальшу діяльність, підкріплювати їх почуття впевненості у своїх силах та можливостях.

Підставою для цього є аналіз поширених згаданих концепцій професійної діяльності. Причому професійне завдання існує тоді, коли потрібно перевести спеціалістів з одного стану в інший: залучити їх до певного знання, сформуванню умінь, навички або трансформувати одну систему знань, умінь і навичок (неправильно сформовану) в іншу.

Якщо ж професійна ситуація однозначна, тобто не вимагає пошуку оптимального способу розв'язання, то вона перестає бути задачею. Професійна задача, виникає тоді, коли можливе не одне рішення і необхідно знайти кращий спосіб досягнення бажаного результату [6, с.165].

Професійній діяльності притаманні такі характеристики, як конкретність, ситуаційність, цілісність, що вимагає від спеціаліста не лише оволодіння науково-теоретичними знаннями, а й використання останніх у практиці, творчого осмислення, трансформації у конструктивно-методичні схеми прийняття професійних рішень. Специфічною особливістю професійних задач є те, що переважна більшість з них, у принципі, не піддається

алгоритмізації. Тому розв'язання таких задач є справою творчою, як і професійна діяльність у цілому. Проблема полягає у тому, що власне професійні задачі багато фахівців підміняють функціональними або проміжними і всю увагу зосереджують саме на них.

Рефлексивне ставлення фахівця до власної діяльності є однією з найбільш важливих психологічних умов її поглибленого усвідомлення, критичного аналізу конструктивного вдосконалення. Зазначимо суперечність з якою зустрічається спеціаліст. Під час навчання він оволодівав переважно теоретичними знаннями, без потрібного накопичення практичного досвіду. Останнє як раз і є необхідною умовою професіоналізму. Лише постійне осмислення, аналіз і узагальнення власного досвіду дають змогу спеціалісту розвиватися як професіоналу.

Компенсація недостатнього практичного досвіду може здійснюватися, як показали наші дослідження, активізацією саморефлексії, як поглибленого аналізу подій, що зберігаються у людині у формі чуттєво-інтуїтивного знання. Саме рефлексія забезпечує особистості можливість виходу з повної поглиненості безпосереднім процесом, зайняти позицію над ним, поза ним для судження про нього [7, с.105]. Здатність людини рефлексивно ставитися до самої себе та своєї діяльності є результатом оволодіння (інтеріоризації) особистістю соціальних стосунків між людьми [2, с.125]. У професійній діяльності рефлексивні процеси проявляються передусім у процесі: безпосередньої практичної взаємодії; проектування професійної діяльності; самоаналізу і самооцінки спеціалістом власної діяльності та самого себе як її суб'єкта.

Рефлексивна позиція фахівця найбільш чітко проявляється саме тоді, коли він робить предметом свого аналізу ті конструктивно-методичні схеми, якими він користується у процесі розв'язання практичних задач. Показано, зокрема, наявність глибинного зв'язку між орієнтацією спеціаліста на самостійність при конструюванні різноманітних професійних рішень, рівнем сформованості його професійної рефлексії та способами відбору інформації з різних джерел. При цьому саме рефлексивне ставлення спеціалістів до самих себе як суб'єктів професійної діяльності є основою для розвитку у них рефлексії як необхідної умови професіоналізму.

Висновки. Підсумовуючи відмітимо. Представлене дослідження присвячене обговоренню теоретико-методологічних проблем аналізу професійної діяльності, розкривається структура професійної підготовки, особливості формування професійного мислення, розглядаються труднощі професійного становлення, розглянуто шляхи та умови організації рефлексивного навчання майбутніх фахівців умінню розв'язувати професійні задачі. Виходячи з цього, досліджено психологічні засади професійної підготовки спеціалістів. Досліджуючи умови розвитку професійної компетентності фахівців враховано такі її складові як: особливості професійного становлення і розвитку

професійних здібностей спеціаліста, його професійне мислення, рефлексивні вміння та мистецтво вирішення професійних завдань.

Перспективним напрямом подальшого дослідження теорії та практики психології спілкування у навчанні, а також професіоналізму фахівця є розроблення спеціальних засобів поглибленого розвитку таких здібностей спеціаліста, як: сугестивні, гуманістичні, гностичні, синектичні та майстерні.

Література:

Балецька Л. М. Психологічні особливості атрибуції успіху професійному самовизначенні студентів вищих навчальних закладів / Л. М. Балецька // Автореферат дисертації на здобуття наук. ст. к.п.н., Острог, 2014. – С. 21.

Выготский Л. С. Собрание сочинений : в 6-ти томах / Л. С. Выготский. – М. : Педагогика, 1984. – Т. 6. – 400 с.

Выготский Л. С. Избранные психологические исследования / Л. С. Выготский. – М. : АНН РСФСР, 1956. – 519 с.

Елканов С. Б. Профессиональное самовоспитание учителя / С. Б. Елканов. – М. : Просвещение, 1985. – 143 с.

Кривоконь Н. І. Соціально-психологічні аспекти формування професійної самосвідомості фахівців / Н. І. Кривоконь // Проблеми загальної та педагогічної психології, 2003. – Т. II. – Ч.5. – С. 188–19.

Кузьмина Н. В. Способности, одаренность, талант учителя / Н. В. Кузьмина. – Л. : ЛГУ, 1985. – 182 с.

Пушкин В. Н. Эвристика-наука о творческом мышлении / В. Н. Пушкин. – М. : Политиздат, 1967. – 271 с.

Черный Е. В. Иницирование профессиональной рефлексии у педагогов / Е. В. Черный // Практична психологія та соціальна робота, 2002. – № 3. – С. 1–4.

Яценко Т. С. Проблема дослідження несвідомої сфери психіки суб'єкта / Т. С. Яценко // Практична психологія та соціальна робота, 2002. – № 7. – С. 10–16.

10. Гоблик В.В. Модернизация подготовки инженеров и менеджеров инновационного производства / В.В. Гоблик // Вестник Московского городского педагогического университета. – Москва, 2012. – №4 (22). – С. 1–4.

Транслітераційний переклад списку використаних джерел

1. Balec'ka L. M. Psihologichni osoblivosti atribucii uspihu u profesijnomu samoviznachenni studentiv vishnih navchal'nih zakladiv / L. M. Balec'ka // Avtoreferat disertacii na zdobuttja nauk. st. k.p.n., Ostrog, 2014. – S. 21.

2. Vygotskij L. S. Sbranie sochinenij : v 6-ti tomah / L. S. Vygotskij – M. Pedagogika, 1984. – T. 6. – 400 s.

3. Vygotskij L. S. Izbrannye psihologicheskie issledovanija / L. S. Vygotskij – M. : ANN RSFSR, 1956. – 519 s.